

POJMOVNIK

CILJI IN VRATA

Vsak človek ima svojo edinstveno stezo, na kateri mu je dana resnična sreča v tem življenju. Nihala vsiljujejo ljudem tuje cilje, ki jih mamijo s svojo prestižnostjo in nedostopnostjo. S tekanjem za lažnimi cilji človek ničesar ne doseže, če pa mu le kaj uspe, kmalu ugotovi, da tega ne potrebuje.

Vaš cilj bo spremenil vaše življenje v praznik. Doseženi cilj bo potegnil za seboj izpolnitev vseh drugih vaših želja, pri čemer bodo rezultati preseгли vsa pričakovanja. Vaša vrata so tista pot, ki vas bo pripeljala k vašemu cilju.

Če stopate k svojemu cilju skozi svoja vrata, vas nič ne more zaustaviti, kajti ključ vaše duše se idealno prilega ključavnici vaše steze. Kar je vaše, vam nihče ne more vzeti. Tako ne boste imeli nobenih težav z doseganjem svojega cilja. **Edina težava je, da morate sami najti svoj cilj in svoja vrata. Transurfing vas bo naučil, kako to storiti.**

ČUVARJEVA UGANKA

»Vsak lahko pridobi svobodo, da si izbere, kar koli si zaželi. Kako doseči tako svobodo?« Ljudje se ne zavedajo, da se za to sploh ni treba truditi, temveč lahko preprosto *dobijo* zeleno. Čeprav se sliši popolnoma neverjetno, je res tako. Uganko boste razrešili, ko boste do konca prebrali knjigo *Transurfing realnosti*. Ne poskušajte takoj prebrati zadnjega poglavja, ker ne boste razumeli odgovora.

ENOST DUŠE IN RAZUMA

Razum ima voljo, vendar ne more upravljati zunanje namere. Duša lahko začuti povezanost z njo, vendar nima volje. Duša leti po prostranstvu različic kot papirnati zmaj brez nadzora. Zato, da bi zunanjo namero podredili svoji volji, moramo doseči *enost duše in razuma*. To je stanje, ko se občutki duše in misli razuma zlijejo v eno. Na primer: kadar je človek poln veselega navdiha, duša v njem »poje«, razum pa si »zadovoljno mane roke«. V takem stanju človek ustvarja. Zgodi se, da duša in razum najdeta enost v nemiru, strahovih in neprijetnostih. Takrat se uresničijo najhujša pričakovanja. Seveda, če zdrav razum trdi eno, srce pa se upira temu, to pomeni, da duša in razum nista usklajena.

FREJLING

Frejling je učinkovita tehnika medčloveških odnosov in je sestavni del transurfinga. Osnovno načelo frejlinga bi lahko opisali takole: *odpovejte se nameri dobiti, zamenjajte jo z namero dati, in dobili boste tisto, čemur ste se odrekli*.

Delovanje tega načela temelji na tem, da vaša zunanja namera uporabi notranjo namero partnerja, ne da bi škodila njegovim interesom. Na koncu dobite od človeka tisto, česar niste mogli doseči z običajnimi metodami notranje namere. Z upoštevanjem tega načela boste dosegli opazne rezultate tako v zasebnih kakor tudi v poslovnih odnosih.

INDUCIRANI PREHOD

Velike nesreče, naravne ujme, vojaški spopadi in gospodarske krize se razvijajo spiralno. Najprej se pojavi zaplet, sledi

razvoj, v katerem se napetost stopnjuje do najvišje točke, ko strasti dosežejo vrhunec in se prevesijo v razplet – vsa energija izgine v neskončnost, pojavi se začasno zatišje. Podobno se ustvarjajo vodni vrtinci.

Pozornost skupine ljudi se ujame v *zanko nihala*, ki začne nihati vse močnejše in vleče ljudi za seboj na nesrečne linije življenja. Človek se odzove na prvi sunek nihala, na primer na negativen dogodek, s tem sodeluje pri zapletu in se znajde na področju delovanja spirale, ki se razvija in vleče vse za seboj, podobno kot vodni vrtinec.

Pojav, ko vrtinec vsrka človeka, se imenuje inducirani prehod na linijo življenja, kjer človek postane žrtev. Njegov odziv na sunek nihala in medsebojno napajanje z energijo nihanja inducira prehod na linijo življenja, ki ima podobno vibracijo kot gibanje nihala. Tako se negatívni dogodek vključi v človekov sloj sveta.

IZBIRA

Transurfing ponuja v temelju drugačen pristop k doseganju ciljev. Človek izbira podobno, kot bi naročal v restavraciji, in ne razmišlja o poti do cilja. V resnici se cilj po večini uresniči sam, neodvisno od neposrednih dejanj naročnika. Vaše želje se ne bodo izpolnile. Vaše sanje se ne bodo uresničile. Vaša izbira pa je neizogiben zakon, ki se bo brez dvoma izpolnil. Bistva izbire ni mogoče pojasniti z dvema besedama. Celoten transurfing govori o tem, kaj je izbira in kako izbirati pravilno.

LINIJA ŽIVLJENJA

Človeško življenje sestavlja, podobno kot vsako drugo gibanje snovi, niz vzrokov in posledic. Posledica je v prostranstvu

različic vedno bližu svojega vzroka. Tako kot eno izhaja iz drugega, se tudi bližnji sektorji razvstijo v linije življenja. Sektorji in oprema sektorjev na eni liniji življenja so si po kakovosti bolj ali manj podobni. Življenje posameznika se po embakomentu na neki liniji, dokler se ne zgodi nekaj, kar bistveno spremeni sektorji in opremo. Takrat usoda naredi obrat in prestopi na drugo linijo življenja. Človek je na tistih linijah, katerih parametri ustrezajo vibraciji njegovih misli. Če spremeni svoj odnos do sveta, torej svoje miselne podobe, prestopi na drugo linijo življenja, na kateri so nanizane drugačne različice razvoja dogodkov.

MATERIALNA REALIZACIJA

Informacijska struktura prostiranja različic se pod določeno pogojem lahko materializira. Tako kot sektor prostiranja ima tudi vsaka misel določene parametre. Valovanje misli »osvetljuje«
ustrezen sektor in uresniči njegovo različico. Tako misli vplivajo neposredno na potek dogodkov.

Prostiranje različic je šablona, ki določa obliko in smer gibanja stvari. Materialna realizacija se giblje v prostoru in času, različice pa ostajajo na mestu in so večne. Vsako živo bitje s svojim miselnim valovanjem oblikuje svoj lasten sloj sveta. Naš svet naseljujejo številna živa bitja in vsako prispeva svoj drobec k oblikovanju realnosti.

NAMERA

Namera lahko opredelimo kot *odločenost imeti in delovati*. Ne izpolni se želja, temveč namera. Recimo: zaželite si dvigniti roko. Ta želja se oblikuje v vaših mislih kot zavedanje, da hočete dvigniti roko. Ali potemtakem želja dvigne roko? Ne.

želja sama po sebi ne izpelje nobenega dejanja. Roko dvignete šele tedaj, ko se želja umakne odločenosti za dejanje. Ali lahko odločenost za dejanje dvigne roko? Tudi ne. Sprejeli ste samo dokončno odločitev, da boste dvignili roko, toda roka se še vedno ne premakne. Kaj jo torej dvigne? Kako naj opredelimo tisto, kar sledi odločenosti?

Razum ne zmore jasno pojasniti, kaj je to namera. Naša opredelitev namere kot odločenosti imeti in delovati je le nekakšen namig na silo, ki v resnici opravi dejanje. Tako lahko samo sprejmemo dejstvo, da roke ne dvigne niti želja niti odločitev za dejanje, temveč jo dvigne namera.

Namera se deli na *notranjo* in *zunanjo*. Notranja namera je aktivno delovanje na zunanji svet – to je *odločenost delovati*. Zunanja namera je *odločenost imeti*, ko se svet sam podredi volji človeka. Notranja namera je osredotočena na gibanje proti cilju. Zunanja namera je namenjena opazovanju tega, kako se cilj sam uresničuje. Z notranjo namero se cilj *dosega*, z zunanjo pa *izbira*. Vse, kar je povezano z magijo in paranormalnimi pojavi, sodi na področje zunanje namere. Vse, kar je dosegljivo v okviru vsakdanjega pogleda na svet, dosežemo z notranjo namero.

NIHALO

Energija misli je snovna in zato ne izgine brez sledi. Ko začne skupina ljudi razmišljati v isti smeri, se njihovi »miselni valovi« nalagajo drug na drugega in v oceanu energije se ustvarijo nevidne, vendar povsem resnične energijsko-informacijske strukture – nihala. Te strukture se začnejo razvijati samostojno in podrejati ljudi svojim zakonom. Človek, ki zapade vplivu destruktivnega nihala, izgubi svobodo in postane vijak v ogromnem mehanizmu.

Nihalo pridobiva moč z večanjem števila ljudi, svojih privržencev, ki ga hranijo s svojo energijo. Vsako nihalo ima privrvisoko samo z gibanjem v določenem ritmu, frekvenci. To je resonančna frekvenca. Če se število privržencev nihala zmanjšuje, njegovo nihanje zamira. Ko izgubi še zadnje privržence, se ustavi in kot bit umre.

Da bi nihala iz človeka izsesala energijo, se pripnejo na njegova čustva in odzivanje: negotovanje, nezadovoljstvo, sovraštvo, razdraženost, nemir, tesnoba, zmedenost, obup, strah, žalost, privrženost, vzhičenost, ganjenost, idealiziranje, občudovanje, navdušenje, razočaranje, ponos, nesramnost, prezir, gnus, užaljenost, občutke dolžnosti, krivde in tako naprej.

Največja nevarnost za človeka, ki je pod vplivom destruktivnega nihala, je, da ga bo kot svoj plen odvelklo stran od linij življenja, kjer bi lahko našel svojo srečo. Treba se je osvoboditi vsiljenih ciljev, ker se človek v prizadevanjih za njihovo uresničitev vse bolj odmika od svoje poti.

Nihalo je pravzaprav *egregor*, čeprav s tem še zdaleč ni povedano vse. Pojem *egregor* ne odraža vse raznolikosti odnosov med človekom in energijsko-informacijskimi bitmi.

ODVISNI ODNOSI

Odvisni odnosi so določeni s pogojevanjem po vzorcu »če boš ti tako ..., potem bom jaz tako ...«. Na primer: »Če me ljubiš, pusti vse in pojdi z menoj na konec sveta. Če se ne poročiš z menoj, pomeni, da me ne ljubiš. Če me boš hvalil, bom tvoj prijatelj. Če mi ne daš svoje lopatke, te preženem iz peskovnika.«

Ko se ljubezen spremeni v odvisen odnos, se vedno pojavi *polarizacija*, ki poruši ravnovesje moči. Brezpogojna ljubezen je ljubezen brez pravice posedovanja, je občudovanje brez

podrejenosti. Rečeno drugače, tako čustvo ne ustvarja odvisnosti med tistim, ki ljubi, in ljubljeno osebo.

Ravnovesje se poruši tudi v primeru, ko nekaj primerjamo med seboj ali nasprotujemo. »Mi smo takšni, oni so drugačni!« Na primer, narodni ponos – v primerjavi s katerimi narodi? Občutek manjvrednosti – v primerjavi s kom? Ali naš lasten ponos – v primerjavi s kom?

Kjer nastanejo nasprotujoče si strani, začnejo vedno delovati sile ravnovesja. Delujejo bodisi tako, da vlečejo nasprotnika vsakega na svojo stran, bodisi tako, da ju poskušajo združiti – ali za dosego soglasja ali za spopad. Če ste vi ustvarili polarizacijo, bodo sile ravnovesja usmerjene predvsem proti vam.

PODOBA

Naše predstave o sebi in svetu okoli nas so pogosto daleč od resnice. Popačenost vnašajo v predstave naše *podobe*. Na primer motijo vas nekatere vaše pomanjkljivosti, zaradi katerih se počutite manjvredne, ker se vam dozdeva, da jih drugi takoj opazijo in vas zato ne sprejemajo. Ko ste v stiku z drugimi ljudmi, v svoj »projektor« vstavite »diapozitiv« oz. podobo kompleksa manjvrednosti in zato vidite vse v popačeni luči. Podoba je slika v vaši glavi, ki (morda samo začasno) ni skladna z resničnostjo. Negativna podoba praviloma spodbudi *enost duše in razuma*, zato se taka podoba tudi v resnici uresniči. Naša najhujša pričakovanja postanejo upravičena. Negativne podobe lahko predelamo v pozitivne in jih prisilimo, da delajo za naše dobro. Če namerno ustvarite pozitivno podobo, lahko ta presenetljivo hitro spremeni vaš sloj sveta. Ciljna podoba je slika take resničnosti, v kateri je cilj že dosežen. Sistematična vizualizacija podobe pripelje do uresnitve ustreznega sektorja prostranstva različic.

POLARIZACIJA

Presežni potenciali se pojavljajo, ko se nečemu pripisuje prevelik pomen. Odvisni odnosi med ljudmi pa nastanejo, ko se ti začnejo primerjati med seboj, si nasprotovati in postavljati pogoje po vzorcu »če boš ti tako ..., potem bom jaz tako ...«. Presežni potencial kot tak ni nevaren, dokler pretirana ocena ne začne spreminjati odnosov, temveč obstaja sama po sebi. Takoj ko se umetno postavljena ocena nečesa začne primerjati z nečim drugim, se pojavi *polarizacija*, ki *spodbudi veter sil ravnovesja*. Sile ravnovesja si prizadevajo odstraniti polarizacijo. Njihovo delovanje je največkrat usmerjeno proti tistemu, ki je ustvaril polarizacijo.

POMEMBNOST

Pomembnost se pojavi, kadar nečemu neupravičeno pripišemo prevelik pomen. To je presežek potenciala v čisti obliki. Da bi ga odstranile, sile ravnovesja povzročajo težave tistemu, ki ta presežek ustvarja. Obstajata dve vrsti pomembnosti: *notranja in zunanja*.

Notranja ali lastna pomembnost nekoga se pojavi kot posledica precenjevanja njegovih lastnih prednosti ali pomanjkljivosti. Formula notranje pomembnosti se glasi takole: »sem pomembna osebnost« ali »opravljam pomembno delo«. Ko kazalec pomembnosti preseže dopustno vrednost, začnejo delovati sile ravnovesja in »pomembna osebnost« jih dobi po nosu. Tudi tistega, ki opravlja »pomembno delo«, čaka razočaranje: ali njegovega dela ne bo nihče potreboval ali pa bo delo opravljeno zelo slabo. Pomembnost ima tudi svoje nasprotje, ki se kaže v podcenjevanju svojih sposobnosti, v poniževanju samega sebe. Velikost presežka potenciala je v obeh primerih enaka, le predznak je drugačen.

Zunanja namera se umetno ustvarja, če človek pripisuje prevelik pomen predmetom ali dogodkom v svojem okolju. Formula zunanje pomembnosti se glasi takole: »zame ima to in to velik pomen« ali »zame je zelo pomembno, da naredim to in to«. Začne se tvoriti presežek, ki vse uniči. Predstavljajte si, da morate prehoditi tram, ki leži na tleh. Nič lažjega. Zdaj pa si predstavljajte, da morate prehoditi isti tram, ki pa je tokrat naslonjen na nasprotni strehi dveh nebotičnikov. To je za vas zelo pomembno in ne bo vam uspelo, da se prepričate v nasprotno.

PRESEŽNI POTENCIAL

Presežni potencial ustvari napetost, kratkotrajno vznemirjenje v enakomernem energijskem polju. Tako neenakomernost povzroči energija misli, ki določenemu predmetu pripiše preveliko pozornost. Na primer, želja tudi ustvarja presežni potencial, ker si prizadeva pritegniti želeni predmet tja, kjer ga zdaj ni. Bolestna želja, da bi imeli nekaj, ustvarja energetski upad tlaka, ki povzroči veter sil ravnovesja. Primeri presežnega potenciala so tudi: nezadovoljstvo, obsojanje, občudovanje, čaščenje, idealiziranje, precenjevanje, prezir, častihlepnost, občutki večvrednosti, krivde, manjvrednosti.

PROSTRANSTVO RAZLIČIC

Prostranstvo različic je *informacijska struktura*. To je neskončno *polje podatkov*, ki vsebuje vse mogoče različice katerega koli morebitnega dogodka. Lahko rečemo, da je v prostranstvu različic vse, kar je bilo, je in bo. To je šablona, koordinatna mreža gibanja nihal v prostoru in času. Tako preteklost kot sedanjost sta tam shranjeni v mirovanju, kot bi bili posneti na

filmski trak, učinek časa pa se pojavlja le kot posledica premika posameznega kadra, v katerem se osvetli sedanost.

Svet obstaja sočasno v dveh oblikah: ena je snovna resničnost, ki jo lahko otipamo, druga je metafizično prostranstvo različic, ki je onkraj zaznave, vendar ni zato nič manj objektivno. Dostop do tega polja podatkov kljub vsemu ni popolnoma zaprt. Od tam prihajajo intuitivne rešitve in jasnovidnost. Razum ne zmore ustvariti ničesar dejansko novega. Lahko sestavi le novo različico hiše iz starih kock. Možgani ne shranjujejo samih podatkov, temveč neke vrste naslove, za katerimi so ti podatki v prostranstvu različic. Vsa znanstvena odkritja in vrhunska umetniška dela prejme razum iz prostranstva različic ob pomoči duše.

Sanje niso iluzije v običajnem pomenu te besede. Razum si ne izmišlja svojih sanj, temveč jih resnično vidi. To, kar vidimo v resničnosti, so uresničene različice. V sanjah pa lahko vidimo vse tisto, kar ni bilo uresničeno, recimo temu – igre z virtualnim scenarijem in opremo. Sanje nam kažejo, kaj bi se lahko zgodilo v preteklosti ali prihodnosti. Sanje so potovanje duše po prostranstvu različic.

SEKTOR PROSTRANSTVA RAZLIČIC

V vsaki točki prostranstva obstaja drugačna *različica* vsakega dogodka. Za lažje razumevanje si predstavljajmo, da je različica sestavljena iz *scenarija* in *opreme*. Oprema je zunanji videz ali pojavna oblika snovi, scenarij pa je pot, po kateri se ta giblje. Prostranstvo različic lahko razdelimo na sektorje. Vsak ima svoj scenarij in opremo. S povečevanjem razdalje med sektorji se močneje razlikujejo tudi scenariji in oprema. Usoda človeka je tudi množica različic. Teoretično gledano ni nobenih omejitev glede možnosti preobratov človekove usode, saj je prostranstvo različic neskončno.

SILE RAVNOVESJA

Povsod, kjer se pojavi presežni potencial, se posledično pojavijo tudi sile ravnovesja, ki ga poskušajo odpraviti. Potencial ustvarja miselna energija, ko človek nečemu pripisuje prevelik pomen.

Recimo, primerjajmo dve situaciji: v prvi stojite na tleh v svojem domu, v drugi stojite na robu prepada. V prvem primeru vas to prav nič ne vznemirja, v drugem pa ima dana okoliščina za vas velik pomen: če naredite en sam nepreviden gib, vam grozi nesreča. Na energijski ravni ima dejstvo, da preprosto stojite, v obeh primerih povsem enak pomen. Toda ko stojite nad prepadom, s svojim strahom stopnjujete napetost in ustvarjate zgostitve v energijskem polju. Pojavijo se ravnovesne sile, usmerjene v odpravljanje nastale zgostitve. Celo realno lahko začutite njihovo delovanje: po eni strani vas nekaj vleče v prepad, po drugi vas nekaj rine stran od usodnega roba. Da bi odpravile presežek potenciala vašega strahu, vas morajo sile ravnovesja bodisi odvreči stran od prepada bodisi vas potisniti vanj in končati svoje delo. Prav to njihovo delovanje lahko zelo jasno začutite v sebi.

Delovanje sil ravnovesja pri odpravljanju presežnega potenciala rodi večji delež naših težav. Zahrbtost teh sil se kaže tako, da človek največkrat prejme rezultat, ki je povsem nasproten njegovi nameri. Poleg tega ni povsem jasno, kaj se dogaja. Od tod izvira občutek, da je na delu nevidna zla sila, nekakšen Murphyjev zakon.

SLOJ SVETA

Vsako živo bitje s svojim miselnim valovanjem materializira določen sektor prostranstva različic in oblikuje svoj lasten sloj sveta. Vsi ti sloji se kopičijo drug na drugega. Tako vsako živo bitje prispeva svoj drobec v oblikovanje resničnosti.

Človek s svojim občutenjem sveta ustvarja individualni sloj sveta, posebno resničnost. Ta resničnost ima tak ali drugačen odtenek glede na to, kakšen odnos ima človek do sveta. Slikovito bi se lahko izrazil, da se tam oblikujejo določene »vremenske razmere«: jutranja svežina in sončni žarki ali oblačno nebo in nalivi, včasih v njej divja orkan ali se dogaja pravcata naravna katastrofa.

Individualna resničnost se oblikuje snovno in metafizično. Rečeno drugače, človek gradi svoj svet s svojimi dejanji in mislimi. Miselne podobe igrajo pri tem glavno vlogo, saj ustvarjajo večji del življenjskih težav, s katerimi se mora človek še dolgo bojevati. Transurfing se ukvarja izključno z metafizičnim vidikom.

TOK RAZLIČIC

Informacija je v prostranstvu različic stacionarno, v obliki matrice. Struktura informacije je organizirana v medsebojno povezane verige. Vzročno–posledične povezave vzbujajo tok različic.

Nemirni razum je nenehno oblegan s sunki nihala, vendar si prizadeva reševati vse težave, da bi ohranil nadzor. To, kar razum rešuje s svojo voljo, je v večini primerov podobno nesmiselnim udarcem z roko po vodi. Večina težav, še posebno drobnih, se reši sama po sebi, če pustimo pri miru *tok različic*.

Osnovni vzrok, zaradi katerega se ni dobro dejavno upirati toku dogodkov, je, da se pri tem brez potrebe ali celo škodljivo porabi ogromno energije. Tok teče po poti najmanjšega odpora, zato vsebuje najbolj učinkovite in pametne rešitve težav.

Močan razum sploh ni potreben, saj vse rešitve že obstajajo v prostranstvu različic. Če človek ne sili v podrobnosti in se ne vmešava v tok različic, rešitev pride sama od sebe, in to v najbolj ustrezni obliki. Ustreznost je vključena že v strukturo

informacijskega polja. V prostranstvu različic obstaja vse, vendar je večja verjetnost, da se bodo uresničile tiste različice, ki za to porabijo najmanj energije. Narava nikoli ne razmetava z energijo brez potrebe.

TRANSURFING

Besede transurfing si nisem sam izmislil. Izraz je prišel od tam kot vsi drugi pojmi in tudi vsebina vseh knjig. Tudi sam do določenega časa nisem razumel, kaj pomeni transurfing. Človek ne more uporabiti za pomoč niti asociacije. Pomen tega izraza lahko opišem kot »drsenje skozi prostranstvo različic« ali »prenos morebitne različice v resničnost« ali »prehod čez linije življenja«. Na splošno pa lahko rečem: če se ukvarjate s transurfingom, to pomeni, da plavate na liniji uspeha. Izraz se izgovarja tako, kot se piše. Če ga kdo želi izgovarjati bolj angleško, naj kar stori tako. Zapomnite si le, da v angleščini črke jot (ë [jo]) ni.

USKLAJEVANJE NAMERE

Uresničitev najhujših pričakovanj ljudi, ki so nagnjeni k negativizmu, potrjuje dejstvo, da lahko človek vpliva na dogodke. Vsak dogodek na liniji življenja se v prostranstvu različic cepi v dve smeri – pozitivno in negativno. Vsakič, ko se znajdete v določenih okoliščinah, se odločite, kakšno stališče boste zavzeli do dogajanja. Če vidite dogodek pozitivno, stopite v smer prijetne linije življenja. Negativistično razpoloženje pa vas sili izražati nezadovoljstvo in izbrati neprijetno usmerjeno linijo življenja.

Takoj ko vas nekaj vrže iz tira, se že pripravlja nova težava. Zato je nastal pregovor: »nesreča nikoli ne pride sama«. Niz nevšečnosti ne sledi nesrečnemu naključju, temveč vašemu

odnosu do tega dogodka. Zakonitost se oblikuje na podlagi vaše izbire na razcepu v prostranstvu različic. Če preučite svojo nagnjenost k negativizmu, si lahko predstavljate, kam vas bo v življenju pripeljal niz negativnih odcepov.

Načelo usklajevanja namere se glasi: Če se odločite, da boste spremembe v scenariju življenja, ki se zdijo negativne, obravnavali kot pozitivne, se bodo prav take tudi zgodile. Z upoštevanjem tega načela boste imeli enak uspeh v pozitivni smeri, kot ga negativisti dosežejo s svojimi najhujšimi pričakovanji.

USKLAJEVANJE POMEMBNOСТИ

Ničemur ne pripisujte pretiranega pomena. Vaše pomembnosti ne potrebujete vi, temveč jo nihala. Nihala upravljajo z ljudmi podobno kot z marionetami, vlečejo jih za *niti pomembnosti*. Človek se boji izpustiti nit pomembnosti, ker ga obvladuje odvisnost, ki ustvarja privid podpore in prepričanosti.

Prepričanost je presežni potencial negotovosti, le da ima nasprotni predznak. Z zavedanjem in namero lahko ignoriramo igro nihal in dosežemo, kar želimo, brez boja. Če ima človek svobodo brez boja, ne potrebuje prepričanosti. Če je osvobojen pomembnosti, je ni treba braniti niti se bojevati zanj, preprosto gre in vzame izbrano.

Da bi se osvobodili vpliva nihal, se moramo odpovedati notranji in zunanji pomembnosti. Težave in ovire na poti k cilju se pojavljajo kot posledica presežnega potenciala pomembnosti. Ovire stojijo na temelju pomembnosti. Če zavestno zavržemo pomembnost, se bodo sesule same.

VAL USPEHA

Val uspeha nastane, ko se združi nekaj ugodnih linij življenja. V prostranstvu različic obstaja vse, med drugim tudi zlati sloji. Če ste naleteli na zunanjo linijo takega sloja in ujeli uspeh, lahko po inerciji zdrsnete še na druge linije, kjer vas čakajo še druge možnosti uspeha. Po prvem uspehu lahko spet pride slab čas, kar pomeni, da vas je ujelo destruktivno nihalo in vas odpeljalo stran od uspeha.

ZNAKI

Kažipoti so znaki, ki kažejo, v katero smer se bo obrnil tok različic. Če se približuje nekaj, kar bi lahko bistveno vplivalo na potek dogodkov, se pojavi opozorilni znak. Ko se tok različic obrne, prestopite na drugo linijo življenja. Vsaka linija ima bolj ali manj enovite lastnosti. Tok različic lahko seka različne linije. Linije življenja se med seboj razlikujejo po svojih parametrih. Spremembe so lahko neznatne, vendar je razlika opazna. Prav to razliko v kakovosti človek zavestno ali podzavestno zazna, začuti, da se nekaj dogaja.

Kažipoti se pojavijo samo ob prehodu na druge linije življenja. Zgodi se, da ne opazite posamičnih pojavov. Na primer, vrana zakraka, vi pa je ne slišite. Če niste začutili kakovostne razlike, pomeni, da ste še vedno na prejšnji liniji. Ko pa vas v pojavu nekaj vznemiri, je to znak. Znak se loči od običajnega pojava tako, da vedno sporoča začetek prehoda na linijo življenja, ki se bistveno razlikuje od prejšnje.